

Arrest

nr. 74 617 van 03 februari 2012
in de zaken RvV X en RvV X IV

In zake: X - X - X - X - X

Gekozen woonplaats: X

X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X X en X en X, die verklaren van Macedonische nationaliteit te zijn, op 18 november 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 oktober 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 23 december 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 januari 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN loco advocaat S. SAROLEA, en van advocaat A. LAMBERT loco advocaat B. HUMBLET, die verschijnen voor de verzoekende partijen, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt in hoofde van eerste verzoekende partij (hierna: eerste verzoeker), de heer M.S., als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees en bent u in het bezit van de Macedonische nationaliteit. U bent geboren in het dorp Veshallë, Macedonië. In 1986 trouwde u met F.(...) S.(...), een etnisch Turkse met de Macedonische nationaliteit. De laatste vijf jaar van uw verblijf in Macedonië verbleef u in de stad Gjevgjelia, Macedonië. In Macedonië had u twee winkels. U werd echter bestolen

waardoor u alles verloor. Achteraf bedacht u dat u vermoedelijk door uw echtgenote werd bestolen. Omdat u alles kwijt was en uw gezin zich daardoor in een slechte economische situatie bevond, gingen jullie twaalf jaar geleden in Istanbul, Turkije, wonen. De broers van uw echtgenote verbleven er ook en zij hebben ondertussen de Turkse nationaliteit. In Turkije begon uw echtgenote enkel Turks te spreken terwijl u het Turks niet goed beheerst. U en uw gezin hadden tot 2007 geen verblijfsvergunning in Turkije. Daarna konden jullie een verblijfsvergunning in Turkije verkrijgen op basis van het feit dat uw kinderen studeerden. Jullie moesten hiervoor wel even terug naar Macedonië. Vanaf dit moment begon uw echtgenote zich tegen u te keren. Zo dreigde ze ermee u te zullen vermoorden en probeerde ze u een keer te raken met een mes. Uw echtgenote leerde uw kinderen enkel Turks terwijl u ook wilde dat ze Albanees spraken. U kende ook problemen met haar broers. Ze kwamen op een avond naar uw huis en sloegen u. Op 27 juli 2010 verdween uw dochter. U ging haar verdwijning de volgende dag aangeven bij de politie in Turkije. U vermoedde dat uw vrouw uw dochter verkocht had. U kreeg een kopie van de aangifte en u moest naar de rechtbank. Toen u terug naar huis ging waren de broers van uw echtgenote bij u thuis. Eén van haar broers, S.(...), haalde zijn wapen boven en bedreigde u ermee. De burens verwittigden hierop de politie die u, uw echtgenote en S.(...) meenamen naar het politiebureau. U vertelde aan de politie dat u uw vrouw niet meer in huis wilde. Bij de politie moest u een document ondertekenen waarvan u niet wist wat erin stond. Uw verblijfsvergunning werd van u afgenomen. U werd naar de gevangenis gebracht, u bleef er opgesloten gedurende 49 dagen en u weet niet waarom. Uw kinderen kwamen u in de gevangenis bezoeken. In de gevangenis werd u geslagen. Na uw vrijlating had u afgesproken met uw kinderen, behalve met uw zoon R.(...), aan een busstation en ging u met hen naar Macedonië. In Macedonië verbleef u gedurende ongeveer een maand bij uw vader. Na uw vertrek uit Turkije hoorde u nooit meer iets van uw echtgenote of haar broers. In Macedonië werd u wel gecontacteerd door een zekere S.(...) die u zei dat S.(...) naar Macedonië gekomen zou zijn. U kwam naar België met uw kinderen B.(...) (O.V. 6.715.271), L.(...), M.(...) en F.(...) en diende er op 29 oktober 2010 een asielaanvraag in. In België werd u reeds meerdere malen opgebeld door een onbekend nummer. Er wordt aan de telefoon niks gezegd. Uw zoon heeft nog contact met zijn broer R.(...) die hem vertelde dat uw dochter terecht is. U bent in het bezit van een Macedonisch paspoort afgegeven op 1 oktober 2010, een identiteitskaart afgegeven op 3 oktober 2010, een rijbewijs afgegeven op 30 september 2010, de Macedonische paspoorten van uw kinderen L.(...), F.(...), R.(...), Q.(...) en M.(...) en uw echtgenote F.(...) t afgegeven op 15 en 16 augustus 2007, een bewijs van inschrijving op school van uw dochter L.(...) afgegeven op 20 november 2009, eenzelfde bewijs van uw zoons F.(...) en M.(...) afgegeven op 2 augustus 2010, uw oude Macedonische identiteitskaart afgegeven op 14 maart 1996, de oude Macedonische identiteitskaart van uw echtgenote F.(...) afgegeven op 4 april 1996, de Turkse geboorteakte van uw zoon M.(...) afgegeven op 11 augustus 2004, de aanvraag tot verlenging van uw verblijfsvergunning in Turkije, een kopie van het dringend paspoort van uw zoon M.(...) afgegeven op 29 september 2002, een geboorteakte van uw zoon M.(...) afgegeven op 6 augustus 2007, het oude paspoort van uw echtgenote afgegeven op 1 juni 1998, uw oude paspoort afgegeven op 5 juli 1993, uw oude paspoort afgegeven op 20 januari 2006, uw huwelijksaktes afgegeven op 28 mei 1998 en op 9 augustus 2007, een verklaring van de lokale moslimleider van uw woonplaats in Turkije afgegeven op 30 december 2009, een geschreven verklaring omtrent de verdwijning van uw dochter afgelegd bij de politie in Turkije op 28 juli 2010, een kopie van uw Turkse verblijfsvergunning afgegeven op 29 juni 2007 en voor het laatst verlengd tot 24 december 2009, de verblijfsvergunning van uw dochter L.(...) afgegeven op 18 augustus 2008 en voor het laatst verlengd tot 29 oktober 2010, een kopie van de verblijfsvergunning van uw echtgenote afgegeven op 28 juli 2007, een medisch rapport afgegeven op 29 juli 2010, meerdere documenten omtrent de formaliteiten van uw verblijfsvergunning in Turkije afgegeven door de Turkse autoriteiten in 2008 en 2010, een document van de Macedonische politie afgegeven op 28 augustus 1997 en een document afgegeven door een dierenarts op 1 juli 1997.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van de door u ingeroepen feiten ten aanzien van u niet kan besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat de door u aangehaalde problemen, u werd bedreigd door uw echtgenote en door haar broers en u denkt dat uw echtgenote uw dochter probeerde te verkopen, zich situeren in Turkije, het land van uw gewoonlijk verblijf de laatste twaalf jaar voor uw komst naar België. In Turkije kende u echter problemen met uw verblijfsvergunning. Zo leefde u er tot 2007 zonder verblijfsvergunning (CGVS I, p.4 : CGVS II, p. 2,3). Uw verblijfsvergunning die u in 2007 verkreeg was gebaseerd op het feit dat u studerende kinderen had (CGVS I, p. 14; CGVS II, p. 2; CGVS zoon, p. 5). U en uw zoon haalden problemen met de verlenging van jullie verblijfsvergunning aan (CGVS I, p. 8; CGVS II, p. 3; CGVS zoon, p. 5). U legt enkel een kopie van uw verblijfsvergunning neer die geldig was tot 24 december 2009. U slaagde er dan ook niet in te bewijzen dat u na deze datum nog een geldige

verblijfsvergunning in Turkije had. De Turkse autoriteiten namen uw verblijfsvergunning ook van u af (CGVS I, p.13). U bent echter in het bezit van een geldige Macedonische identiteitskaart en een Macedonisch paspoort. Volgens deze documenten bent u ingeschreven op een adres in Macedonië. Er kan dan ook gesteld worden dat uw vrees beoordeeld dient te worden ten opzichte van Macedonië. Wat Macedonië betreft, verklaarde u dat u vreesde dat uw vrouw of haar broers u of uw kinderen iets zouden kunnen aandoen (CGVS I, p. 18). Tijdens uw verblijf van een maand in Macedonië zou iemand u opgebeld hebben om te zeggen dat S.(...), de broer van uw echtgenote die u in Turkije bedreigd heeft, naar Macedonië teruggekeerd zou zijn. Na uw vertrek uit Turkije hoorde u zelf echter niets meer van uw echtgenote of van haar broers. Aangezien de broers van uw echtgenote de Turkse nationaliteit hebben (CGVS I, p.14) is het ook bijzonder onwaarschijnlijk dat u in Macedonië door hen belaagd zou worden. Ook verklaarde u dat u niet dacht dat uw vrouw terug zou keren naar Macedonië omdat haar hele familie zich in Turkije bevindt (CGVS II, p.4). Uw vrees dat u in Macedonië zou aangevallen worden door uw echtgenote of haar familie is dan ook louter hypothetisch.

Hoe dan ook dient vastgesteld te worden dat de problemen met uw echtgenote en haar broers van van intrafamiliale (interpersoonlijke) en gemeenrechtelijke (strafrechtelijke) aard zijn en als dusdanig geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. In Macedonië kende u overigens geen problemen met andere burgers (CGVS I, p. 18).

U hebt ook niet aannemelijk gemaakt dat u voor eventuele problemen met uw echtgenote of haar broers in Macedonië geen of onvoldoende beroep kon doen op de hulp van en/of bescherming door de in Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Macedonië voor u een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U verklaarde in dit verband nooit enig probleem te hebben gekend met de Macedonische autoriteiten (CGVS I, p. 18). U verklaarde verder dat de broers van uw echtgenote banden hadden met de Macedonische politie (CGVS I, p. 17). Dit is echter een blote bewering die u niet aan de hand van concrete feiten of elementen heeft gestaafd. U baseerde deze stelling immers enkel op het feit dat S.(...) in de jaren negentig twee mensen verwondde en hiervoor niet gestraft werd. Hieruit kan echter niet zonder meer afgeleid worden dat hij banden heeft met de Macedonische politie en dat deze u niet zouden willen helpen.

Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt bovendien dat er weliswaar binnen de Macedonische politie nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven, maar dat de Macedonische politie steeds beter functioneert en steeds beter haar taken uitvoert. Hierdoor benadert ze meer en meer de maatstaven van de Europese Commissie. Zo zijn er de laatste jaren vooreerst serieuze verbeteringen merkbaar betreffende de etnische samenstelling van de politiemacht. Daarnaast wordt de controle over de politie in het algemeen en de speciale eenheden in het bijzonder effectiever, doordat er meer gebruik gemaakt wordt van interne audits om te waarborgen dat professionele standaarden gerespecteerd worden. In dit verband werd in 2003 de "Sector voor Interne Controle en Professionele Normen" of SVKPS, een interne controleafdeling, opgericht. Het mandaat van de SVKPS omvat ondermeer het onderzoek van politiecorruptie en inbreuken op de mensenrechten in het politiekorps. Ten gevolge van de oprichting van SVKPS worden meer en meer politieagenten die schuldig worden bevonden disciplinair gestraft. Dat de politie beter functioneert, is voorts het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2007, die ondermeer een betere bescherming van getuigen en slachtoffers garandeert. Bij de uitvoering van deze wetgeving wordt de Macedonische overheid bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Spillover Monitor Mission to Skopje". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, met opmerkelijke resultaten als gevolg, en aan de zogenaamde community policing. De bedoeling is het vertrouwen van de burgers in het Macedonisch politieel systeem te verhogen. Met het oog hierop werden "Citizen Advisory Groups" (CAG) opgericht. In dergelijke fora worden burgers, politie en gemeentestructuren samengebracht met de bedoeling zaken van gemeenschappelijk belang te bespreken. Het resultaat van deze meetings heeft er niet alleen voor gezorgd dat er een betere communicatie en samenwerking is tussen de burgers en de politie, maar heeft tevens een groter vertrouwen van de burger in de politie bewerkstelligd.

U haalde ten slotte aan dat u niet kon terugkeren naar Macedonië omdat u er al zolang weg was (CGVS II, p.5), omdat u er niks meer heeft (CGVS I, p. 16) en omdat uw kinderen de taal niet spreken (CGVS I, p. 18). Uw zoon haalde tevens aan dat hij het land niet kent (CGVS zoon, p. 9). Dit zijn echter motieven van louter persoonlijke en socio-economische aard die op zich geen verband houden met de criteria voorzien in de Vluchtelingenconventie of met de redenen bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Ten slotte dient opgemerkt te worden dat ik in hoofde van uw zoon, S.(...) B.(...), eveneens een weigeringsbeslissing genomen heb.

De documenten die u voorlegde in het kader van uw asielaanvraag wijzigen niets aan deze beslissing. De identiteits- en verblijfsdocumenten van u en van uw gezinsleden bevatten persoonsgegevens die hier niet ter discussie staan. De verklaring afgelegd bij de Turkse politie omtrent de verdwijning van uw dochter toont aan dat u aangifte deed van haar verdwijning, doch uw dochter is ondertussen terecht waardoor de geloofwaardigheid van uw bewering dat uw echtgenote haar verkocht op de helling komt te staan. De documenten in verband met uw verblijfsvergunning in Turkije bevestigen uw onzeker verblijfsstatuut in Turkije. De overige documenten zoals het Turks medisch attest dat bevestigt dat u gezond bent, de verklaring van de lokale moslimleider in Turkije, het document van de Macedonische politie uit 1997, het document van een dierenarts uit 1997 en de schoolcertificaten van uw kinderen hebben op zich niet rechtstreeks te maken met uw asielmotieven en zijn dan ook niet relevant voor de beoordeling ervan. Deze bevestigingen immers enkel uw verblijf in Turkije, waaraan niet wordt getwijfeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De bestreden beslissing luidt in hoofde van tweede verzoekende partij (hierna: tweede verzoeker), meneer B.S., als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees en woonde u in Istanbul (Turkije). U bent in het bezit van de Macedonische nationaliteit. U bent geboren in Veshallë (Macedonië). In 1998 verliet u Macedonië en volgde u uw ouders die in Istanbul gingen wonen. Tot 2007 had uw gezin geen verblijfsdocumenten in Turkije. In 2007 konden jullie deze verkrijgen op basis van het feit dat u en uw zus L.(...) studeerden in Turkije. Op school kende u problemen met Koerden. In juli of augustus 2010 verhuisde u echter naar een andere wijk en toen zijn deze problemen gestopt. Uw zus verdween rond 20 augustus 2010. Uw vader, S.(...) M.(...) (O.V. 6.715.274) werd hierop gedurende een maand opgesloten in de gevangenis. U denkt dat hij werd opgesloten omdat zijn verblijfsvergunning niet meer geldig was. Jullie waren namelijk aan het wachten op een antwoord van Ankara over de verlenging van jullie verblijfsvergunning. Uw vader vermoedt dat uw zus verdween omdat uw moeder haar verkocht heeft. Uw vader en moeder hadden een slechte relatie. U verliet Turkije op 19 september 2010 met uw vader, uw zus L.(...) en uw broers M.(...) en F.(...). Uw broer R.(...) bleef in Turkije en uw zus Q.(...) was nog steeds vermist. Jullie vluchtten naar Macedonië waar jullie gedurende een maand bij familie van uw vader verbleven. U kende er toen geen problemen. U verklaarde niet in te kunnen Macedonië blijven omdat u de taal niet spreekt en er niks hebt. U verliet Macedonië op 25 oktober 2010 en kwam hier aan op 29 oktober 2010. U diende dezelfde dag een asielaanvraag in. In België volgt u een psychologische behandeling. Omdat het voor u niet makkelijk was in een nieuw land aan te komen en omwille van de problemen die jullie kenden in Turkije, hebt u psychologische problemen. U hebt nog contact met uw broer R.(...) die u vertelde dat uw verdwenen zus terecht is. U bent in het bezit van uw Macedonisch paspoort afgegeven op 15 augustus 2007 met een visum voor Turkije afgegeven op 18 januari 2008 geldig voor een jaar, uw Macedonische identiteitskaart afgegeven op 15 augustus 2007, uw Turkse verblijfsvergunning afgegeven op 11 augustus 2008 en geldig tot 23 november 2009 en afsprakenkaarten bij een Belgisch centrum voor geestelijke gezondheid.

B. Motivering

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat, hoewel u het grootste deel van uw leven in Turkije verbleef, uw vrees beoordeeld dient te worden ten aanzien van Macedonië. U bent namelijk in het bezit van een Macedonisch paspoort waarop u staat ingeschreven op een adres in Macedonië en van een Macedonische identiteitskaart. In Turkije was u enkel in het bezit van een verblijfsvergunning als student.

U verklaarde eveneens dat jullie op het moment van vertrek uit Turkije wachtten op antwoord in verband met de verlenging van jullie verblijfsvergunning (CGVS, p. 5). De laatste geldigheidsdatum van uw verblijfsvergunning was 23 november 2009, bijna een jaar voor uw vertrek uit Turkije.

Voor het overige dient opgemerkt te worden dat u uw asielaanvraag steunt op de motieven die werden aangehaald door uw vader, S.(...) M.(...). In het kader van de door hem ingediende asielaanvraag heb ik een weigeringsbeslissing genomen die als volgt luidt:

"Er dient te worden vastgesteld dat op basis van de door u ingeroepen feiten ten aanzien van u niet kan besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat de door u aangehaalde problemen, u werd bedreigd door uw echtgenote en door haar broers en u denkt dat uw echtgenote uw dochter probeerde te verkopen, zich situeren in Turkije, het land van uw gewoonlijk verblijf de laatste twaalf jaar voor uw komst naar België. In Turkije kende u echter problemen met uw verblijfsvergunning. Zo leefde u er tot 2007 zonder verblijfsvergunning (CGVS I, p.4 : CGVS II, p. 2,3). Uw verblijfsvergunning die u in 2007 verkreeg was gebaseerd op het feit dat u studerende kinderen had (CGVS I, p. 14; CGVS II, p. 2; CGVS zoon, p. 5). U en uw zoon haalden problemen met de verlenging van jullie verblijfsvergunning aan (CGVS I, p. 8; CGVS II, p. 3; CGVS zoon, p. 5). U legt enkel een kopie van uw verblijfsvergunning neer die geldig was tot 24 december 2009. U slaagde er dan ook niet in te bewijzen dat u na deze datum nog een geldige verblijfsvergunning in Turkije had. De Turkse autoriteiten namen uw verblijfsvergunning ook van u af (CGVS I, p.13). U bent echter in het bezit van een geldige Macedonische identiteitskaart en een Macedonisch paspoort. Volgens deze documenten bent u ingeschreven op een adres in Macedonië. Er kan dan ook gesteld worden dat uw vrees beoordeeld dient te worden ten opzichte van Macedonië. Wat Macedonië betreft, verklaarde u dat u vreesde dat uw vrouw of haar broers u of uw kinderen iets zouden kunnen aandoen (CGVS I, p. 18). Tijdens uw verblijf van een maand in Macedonië zou iemand u opgebeld hebben om te zeggen dat S.(...), de broer van uw echtgenote die u in Turkije bedreigd heeft, naar Macedonië teruggekeerd zou zijn. Na uw vertrek uit Turkije hoorde u zelf echter niets meer van uw echtgenote of van haar broers. Aangezien de broers van uw echtgenote de Turkse nationaliteit hebben (CGVS I, p.14) is het ook bijzonder onwaarschijnlijk dat u in Macedonië door hen belaagd zou worden. Ook verklaarde u dat u niet dacht dat uw vrouw terug zou keren naar Macedonië omdat haar hele familie zich in Turkije bevindt (CGVS II, p.4). Uw vrees dat u in Macedonië zou aangevallen worden door uw echtgenote of haar familie is dan ook louter hypothetisch. .

Hoe dan ook dient vastgesteld te worden dat de problemen met uw echtgenote en haar broers van van intrafamiliale (interpersoonlijke) en gemeenrechtelijke (strafrechtelijke) aard zijn en als dusdanig geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. In Macedonië kende u overigens geen problemen met andere burgers (CGVS I, p. 18).

U hebt ook niet aannemelijk gemaakt dat u voor eventuele problemen met uw echtgenote of haar broers in Macedonië geen of onvoldoende beroep kon doen op de hulp van en/of bescherming door de in Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Macedonië voor u een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U verklaarde in dit verband nooit enig probleem te hebben gekend met de Macedonische autoriteiten (CGVS I, p. 18). U verklaarde verder dat de broers van uw echtgenote banden hadden met de Macedonische politie (CGVS I, p. 17). Dit is echter een blote bewering die u niet aan de hand van concrete feiten of elementen heeft gestaafd. U baseerde deze stelling immers enkel op het feit dat S.(...) in de jaren negentig twee mensen verwondde en hiervoor niet gestraft werd. Hieruit kan echter niet zonder meer afgeleid worden dat hij banden heeft met de Macedonische politie en dat deze u niet zouden willen helpen.

Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt bovendien dat er weliswaar binnen de Macedonische politie nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven, maar dat de Macedonische politie steeds beter functioneert en steeds beter haar taken uitvoert. Hierdoor benadert ze meer en meer de maatstaven van de Europese Commissie. Zo zijn er de laatste jaren vooreerst serieuze verbeteringen merkbaar betreffende de etnische samenstelling van de politiemacht. Daarnaast wordt de controle over de politie in het algemeen en de speciale eenheden in het bijzonder effectiever, doordat er meer gebruik gemaakt wordt van interne audits om te waarborgen dat professionele standaarden gerespecteerd worden. In dit verband werd in 2003 de "Sector voor Interne Controle en Professionele Normen" of SVKPS, een interne controleafdeling, opgericht. Het mandaat van de SVKPS omvat ondermeer het onderzoek van politiecorruptie en inbreuken op de mensenrechten in het politiekorps. Ten gevolge van de oprichting van SVKPS worden meer en meer politieagenten die schuldig worden bevonden disciplinair gestraft. Dat de politie beter functioneert, is voorts het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2007, die ondermeer een betere bescherming van getuigen en slachtoffers garandeert. Bij de uitvoering van deze wetgeving wordt de Macedonische overheid bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Spillover Monitor Mission to Skopje". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, met opmerkelijke resultaten als gevolg, en aan de zogenaamde community policing. De bedoeling is het vertrouwen van de burgers in het Macedonisch politieel systeem te verhogen. Met het oog hierop werden "Citizen Advisory Groups" (CAG) opgericht. In dergelijke fora worden burgers, politie en gemeentestructuren samengebracht met de bedoeling zaken van gemeenschappelijk belang te bespreken. Het resultaat van deze meetings heeft er niet alleen voor

gezorgd dat er een betere communicatie en samenwerking is tussen de burgers en de politie, maar heeft tevens een groter vertrouwen van de burger in de politie bewerkstelligd.

U haalde ten slotte aan dat u niet kon terugkeren naar Macedonië omdat u er al zolang weg was (CGVS II, p.5), omdat u er niks meer heeft (CGVS I, p. 16) en omdat uw kinderen de taal niet spreken (CGVS I, p. 18). Uw zoon haalde tevens aan dat hij het land niet kent (CGVS zoon, p. 9). Dit zijn echter motieven van louter persoonlijke en socio-economische aard die op zich geen verband houden met de criteria voorzien in de Vluchtelingenconventie of met de redenen bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Ten slotte dient opgemerkt te worden dat ik in hoofde van uw zoon, S.(...) B.(...), eveneens een weigeringsbeslissing genomen heb.

De documenten die u voorlegde in het kader van uw asielaanvraag wijzigen niets aan deze beslissing. De identiteits- en verblijfsdocumenten van u en van uw gezinsleden bevatten persoonsgegevens die hier niet ter discussie staan. De verklaring afgelegd bij de Turkse politie omtrent de verdwijning van uw dochter toont aan dat u aangifte deed van haar verdwijning, doch uw dochter is ondertussen terecht waardoor de geloofwaardigheid van uw bewering dat uw echtgenote haar verkocht op de helling komt te staan. De documenten in verband met uw verblijfsvergunning in Turkije bevestigen uw onzeker verblijfsstatuut in Turkije. De overige documenten zoals het Turks medisch attest dat bevestigt dat u gezond bent, de verklaring van de lokale moslimleider in Turkije, het document van de Macedonische politie uit 1997, het document van een dierenarts uit 1997 en de schoolcertificaten van uw kinderen hebben op zich niet rechtstreeks te maken met uw asielmotieven en zijn dan ook niet relevant voor de beoordeling ervan. Deze bevestigen immers enkel uw verblijf in Turkije, waaraan niet wordt getwijfeld."

Ten slotte haalde u aan psychologische problemen te hebben omdat u uw land verlaten hebt en omwille van de problemen die jullie gehad hebben in Turkije (CGVS, p. 10). U volgt hiervoor in België ook een psychologische behandeling en u legde hiervan afsprakenkaarten voor. Wat deze problemen betreft dient opgemerkt te worden dat medische problemen geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming.

Uw paspoort en identiteitskaart bevestigen uw identiteit en Macedonische nationaliteit die hier niet ter discussie staan. Uw verblijfsvergunning voor Turkije en de afsprakenkaarten voor een psychologische behandeling werden hierboven reeds besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

Verzoekers hebben tegen beide bestreden beslissingen twee verzoekschriften ingediend. In het belang van een goede rechtsbedeling is het aangewezen beide beroepen wegens verknochtheid samen te voegen.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekers voeren de schending aan van artikel 1, A, 2 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 52 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) en van het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel.

Het is onredelijk en onzorgvuldig van verweerder om de asielaanvraag van tweede verzoeker niet ten aanzien van Turkije te beoordelen, aangezien tweede verzoeker het grootste deel van zijn leven in Turkije verbleef.

De vrees dat eerste verzoekers echtgenote of haar broers eerste verzoeker of zijn kinderen iets zullen aandoen is reëel en terecht. Het feit dat de echtgenote niet zou terugkeren naar Macedonië, waar verzoekers heen gingen na hun vertrek uit Turkije, is niet relevant, gezien één van haar broers wel was teruggekeerd. Verzoekers' problemen zijn bovendien niet van intrafamiliale en gemeenrechtelijke aard, gezien één van de broers van eerste verzoekers echtgenote banden had met de politie, waardoor verzoekers niet voldoende beroep konden doen op de hulp en/of bescherming van de in Macedonië aanwezige autoriteiten. De medische toestand van tweede verzoeker is eveneens een reden waarom zijn niet kunnen terugkeren.

Verzoekers voldoen aan de voorwaarden van het Vluchtelingenverdrag betreffende de status van vluchtelingen, minstens aan de voorwaarden voor het verkrijgen van de subsidiaire beschermingsstatus

zoals beschreven in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoekers bevonden zich immers in een zeer onveilige situatie in hun geboorteland. Het is geenszins ongeloofwaardig dat, indien men verzoekers zou terugsturen naar hun land van herkomst, dit een foltering en onmenselijke en vernederende behandeling zou betekenen waardoor er sprake is van een ernstige schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM).

3.2.1. De motiveringsplicht, zoals vervat in artikel 62 van de vreemdelingenwet, moet verzoekers toelaten de redenen te begrijpen die aan de basis liggen van de genomen beslissingen. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissingen kennen, zodat het doel van de motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Verzoekers voeren bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aan, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

3.2.2. Artikel 52 van de vreemdelingenwet heeft betrekking op de bevoegdheden van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoekers brengen geen concreet gegeven aan waaruit enige bevoegdheidsoverschrijding van de commissaris-generaal kan worden afgeleid. Verzoekers laten eveneens na aan te geven op welke wijze artikel 48/5 van de vreemdelingenwet door de bestreden beslissingen geschonden zou zijn, zodat dit onderdeel van het middel niet op ontvankelijke wijze wordt aangevoerd.

3.2.3.1. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft verzoekers' asielaanvragen op individuele wijze onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven uiteengezet waarop hij zijn beslissingen baseert. Zo stelde de commissaris-generaal vast dat de aangehaalde problemen van louter intrafamiliale en gemeenrechtelijke aard zijn en bijaldien geen verband houden met de criteria van de het Vluchtelingenverdrag. Verder werd in de bestreden beslissingen vastgesteld dat verzoekers niet aannemelijk maken niet te kunnen rekenen op de hulp van en/of bescherming door de in Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten.

Aangezien de nood aan bescherming geboden door de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet moet worden getoetst ten aanzien van het land van nationaliteit van verzoekers (*in casu* Macedonië) is de kritiek van verzoekers dat het onredelijk en onzorgvuldig is van de commissaris-generaal om de asielaanvraag van tweede verzoeker ten aanzien van Macedonië te beoordelen en niet ten aanzien van Turkije, hoewel hij daar het grootste deel van zijn leven heeft verbleven, niet relevant.

Verzoekers beperken zich voor het overige tot het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen, het uiteenzetten van theoretische beschouwingen en het tegenspreken van gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal. Zij laten echter na concrete elementen aan te halen die de gedane vaststellingen, die overigens allen steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze werden uitgewerkt in de bestreden beslissingen, kunnen weerleggen. Deze worden dan ook door de Raad gehandhaafd.

Artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst (zie verder sub 3.2.3.2) of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ 17 februari 2009, C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*).

De Raad wijst er verder op dat de schending van artikel 3 EVRM niet dienstig kan aangevoerd worden in het kader van een beroep tegen een beslissing waarbij, zonder een verwijderingsmaatregel te nemen, uitsluitend over erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus uitspraak wordt gedaan (RvS 26 mei 2009, nr. 193.552).

3.2.3.2. Verzoekers steunen hun vraag voor subsidiaire bescherming volledig op hun asielrelaas. Gelet op het hoger vastgestelde, tonen zij niet aan dat wat hen betreft zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de vreemdelingenwet.

3.2.4. De beslissingen steunen op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen die de Raad beaamt en overneemt. De beslissingen staan geenszins in wanverhouding tot de motieven waarop ze gebaseerd zijn. Verzoekers tonen niet aan dat er onzorgvuldig werd tewerk gegaan of dat met bepaalde elementen geen rekening zou zijn gehouden. Er werd geen schending van de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel of het redelijkheidsbeginsel aangetoond.

Het middel is ongegrond.

3.3. Verzoekers kunnen niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend en komen niet voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken RvV 83 295 / IV en RvV 83 375 / IV worden gevoegd.

Artikel 2

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie februari tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. HOFFER,

voorzitter,

mevr. C. DECAESTECKER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. DECAESTECKER

F. HOFFER